

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Ε'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 232

20 Γραφείον ὁδοῦ Φιλελλήνων.—Οἰκία Δ. Ζαχαρίου ἀπέναντι τῆς Ρωσικῆς ἐκκλησίας 20

*Ἡ συνδρομὴ ἔτιμα καὶ προτιμωμένη διὰ τῆς Ἀθήνας καὶ τῆς Πελοποννήσου δραχ. 12, διὰ τῆς Ἑσπείρας δραχ. 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα 20.
*Ἀγγελλοὶ καὶ ἀδοκίματοι καταχωροῦνται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ἑστέρας.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 11 ΜΑΡΤΙΟΥ 1890

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΜΑΡΑΣΛΗΣ

Ὁ ἐν Ὀδησσῷ δήμαρχος κ. Γρ. Μαρασλῆς εἶνε εἰς τῶν ἐπιφανῶν Ἑλλήνων τῶν ἐν τῇ ξένη τιμώντων τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ χρησιμωτάτων τοῖς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐργαζομένοις συμπατριώταις μας. Ἕλλην τὴν καταγωγὴν καὶ τὸ φρόνημα ὁ κ. Μαρασλῆς, κατοικῶν ἐν Ὀδησσῷ, ζῆ-πλουτος, ἀλλ' ἐκ τούτου μὴ ἀποθαλῶν οὐδέποτε τὴν μετριοφροσύνην καὶ τὸ ἀπέριττον τοῦ ἥθους, ἀνήλθεν εἰς ἀξιώματα σημαντικὰ, τιμηθεὶς πλειστάκις καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως ἐν ἣ κατοικεῖ. Ἐν νεαρᾷ ἔτι ἡλικίᾳ ἐξελέγη δήμαρχος μίσε τῶν μεγαλειτέρων καὶ τῆς ἐμπορικωτέρας πόλεως τῆς Ρωσίας, τῆς Ὀδησσοῦ, τοιαύτης δὲ τιμῆς καὶ ἀγάπης ἀπῆλθε ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ὥστε, ὅτε συνεπληρώθη δεκαετηρὶς τῆς δημαρχίας αὐτοῦ, ἀθρόμητος καὶ ζωηροτάτη ἐκδήλωσις χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης ἐγένετο ὑπὸ τῶν διαφόρων ταξέων τῆς ὀλβίας ἐκείνης πόλεως. Ἡ ἐκδήλωσις αὕτη εἶχε τὸν λόγον τῆς, διότι ἐπὶ τῆς δημαρχίας τοῦ ἀνδρός

τούτου ἡ πόλις εἶδε συντελλόμενα πάντα τὰ δημόσια κοσμήματα εὐνομουμένης καὶ πεπολιτισμένης κοινωνίας, πρότυπα λιθόστρωτα, ὑδραγωγεία, ἀπλετον φωτισμόν, παντοίους ὁχετοὺς καὶ ὑπονόμους, τροχιοδρόμους, κοινωφελῆ ἀγορανομικὰ ἰδρύματα, θέατρα, σχολεῖα, μουσεῖα, βιβλιοθήκας καὶ τόσα ἄλλα ἔργα, ἅτινα κατέστησαν τὴν Ὀδησσὸν μίαν τῶν σημαντικωτέρων πόλεων τῆς Εὐρώπης καὶ τὸν κ. Μαρασλῆν μίαν ἐκ τῶν δημοτικωτέρων προσωπικοτήτων. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, τῶν συντελεσθέντων δημοτικῆς δαπάνης, πλεῖστα ἰδρύματα, οἷα τὸ Μουσεῖον, ἡ Βιβλιοθήκη, ἓν μέγα Νοσοκομεῖον καὶ ἕτερα μικρότερα ἔργα ἠγέρθησαν ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν Ὀδησσῷ Ἕλλησιν ἐγένετο προστάτης καὶ εὐεργέτης. Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ὀδησσοῦ ἀπὸ ἐτῶν διατελῶν, ἐπροικοδόμησε τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα δι' ἀδρῶν ποσῶν καὶ ποικιλοτρόπως ἄλλως ἐβοήθησε καὶ θὰ βοηθήσῃ πλείοτερον εἰς τὸ μέλλον τὴν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ

ἑλληνικὴν παροικίαν. Ἐνεκα τῶν μυρίων ὑπηρεσιῶν, ἃς προσέφεραν εἰς τὴν κοινωνίαν ὁ κ. Γρ. Μαρασλῆς, ἐγένετο μυστικὸς σύμβουλος τοῦ Αὐτοκράτορος, κλειδοῦχος τῆς Ρωσικῆς Αὐλῆς καὶ ἐτιμήθη διὰ τῶν μεγαλοσταύρων τοῦ Ἁγίου Βλαδιμήρου, τῆς Ἁγίας Ἄννης καὶ τοῦ Ἁγίου Στανισλάου καὶ ἄλλων παρασῆμων δοθέντων ὡς ἀμοιβὴ καὶ διάκρισις πρὸς ἄνδρα τόσον κοινωφελῆ καὶ πολύτιμον συνεργάτην τῆς συντελουμένης ἀναπτύξεως τοῦ Ρωσικοῦ ἔθνους. Αἱ τιμαὶ αὗται, παρὰ ξένων διδόμεναι, διαθρύπτουσι καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἡμῶν, ὅτινες ἰδιαιτέραν αἰσθανόμεθα πάντοτε χαρὰν, ὡς αἰεὶ οὕτως ἐπιφαίνονται ἐν τῇ ξένη συμπατριῶται ἡμῶν καὶ μίαν αἰσθανόμεθα λύπην, ὅτι οὗτοι δὲν καταλείπουσι τὴν εὐεργετικότητα αὐτῶν ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ τόσοσιν στερουμένου ἀνδρῶν ἔθνους μας.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΡΩΝ ΩΡΑ

ΧΑΡ. Ἀπόδος, ὦ κατάρτατε τὰ πορθητεία!

ΣΥΛ. Γιὰ νὰ σοῦ πῶ! . . . πρῶτον ἀπ' ὅλα νὰ μὴ μοῦ μιλήσῃς ἀρχαῖα ἑλληνικά, γιὰτὶ δὲν νοιώθω. Μὲ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἤμουν πάντοτε εἰς ἐμπόλεμον κατὰστασιν καὶ δὲν ἤμπόρεσα νὰ μὰς συμφιλιώσῃ οὔτε αὐτός ὁ κ. Πετρίδης.

ΧΑΡ. Λοιπόν, τὸν ναῦλον νὰ μοῦ δώσῃς.

ΣΥΛ. Τί ναῦλο; ἐμένα μ' ἔστειλαν ἀναυλα ὄλοι καὶ συνδρομηταὶ καὶ προστάται καὶ ἀναγνώσταὶ καὶ ὑποστηρικταὶ . . .

ΧΑΡ. Μὰ, βρέ μαγκούφη, οὔτε μιὰ πεντάρα δὲν ἔχεις; Πῶς θὰ μὲ πληρώσῃς;

ΣΥΛ. Οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος. Ὅριστε κ' ἐγὼ ἓνα ἑλληνικό;

ΧΑΡ. Καὶ τὴν πεντάρα; . . .

ΣΥΛ. Βάλλε τὴν εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ κ. Καραπάνου . . . ζεύρεις; τοῦ βουλευτοῦ Ἄρτης, ποῦ ζητεῖ κάθε ἡμέρα ἀπὸ τὸν Τρικούπη τὰ ἑκατομμύρια . . . Μῶρ ἀλήθεια ἐκεῖνα τὰ ἑκατομμύρια! . . .

ΧΑΡ. Σώπα, κακομοῖρη! δὲν εἶνε πολιτικὴ ἐδῶ πέρα, ἐδῶ εἶνε ἐρημία καὶ κατῆφεια . . .

ΣΥΛ. Περισσότερη ἀπὸ τὰ γραφεῖά μου; Ἀλήθεια! τί νὰ γίνεταί ἡ καυμένη ἡ σύνταξις μου!

ΧΑΡ. Ἐπερνες σύνταξι;

ΣΥΛ. Ὅχι! εἶχα σύνταξι ὅπου ἔπερνε . . . ἀπ' ὅλα . . .

ΧΑΡ. Καὶ ἡ ὁποία, ὡς εἶχα ἀκούσει, δὲν εὐρίσκετο ποτὲ εἰς ἀγαθὰς σχέσεις μὲ τὴν σύνταξιν. . . τῆς Γραμματικῆς.

ΣΥΛ. Κάμνεις καὶ καλαμπούρια, κύρ Χάρων!

ΧΑΡ. Καμμιὰ φορὰ, ἔτσι . . . παρέργωγας.

ΣΥΛ. Τὸ ἴδιο κ' ἐγὼ . . . καμμιὰ φορὰ εἰς τὰ Πάρεργά μου . . .

ΧΑΡ. Μὰ λησμόνησέ τα ἐπὶ τέλους αὐτὰ . . . Θέλεις νὰ πῆς ὀλίγον ὕδωρ τῆς λήθης;

ΣΥΛ. Ὅχι! ἂν εἶνε δυνατὸν ὀλίγον ρετσίνατο . . . καὶ κανένα μεζέ . . . ἔχω τόσας ἡμέρας νυστικός!

(Ἀκούεται ἡ Ὁρὰ ἀδουσα ἐνῶ κληαίξει)

ΩΡΑ. Καλλιτέρα μίαις "Ὁρας ἐλεύθερῆ ζωῆ
Παρὰ σαράντα χρόνια σιλαβιὰ καὶ φυλακῆ.

ΣΥΛ. Καλὲ τί μοῦ ἔλεγες πῶς εἶνε κατῆφεια ἐδῶ, κύρ Χάρων; Ἐδῶ ἔχει γλέντι βλέπω Μπα! ἡ Ὁρὰ!

ΩΡΑ. Ὁ Σύλλογος! Κ' ἐσύ ἐδῶ;

ΣΥΛ. Ναί! ἦλθε κ' ἐμὲ ἡ σειρά μου! ἀλλὰ κατὶ εὐθυσμός, εἶσαι, βλέπω. Ἐτραγουδοῦσες.

ΩΡΑ. Τὸ τραγοῦδι τοῦ Ρήγα . . . παλαιὰ συνήθεια, βλέπεις!

ΣΥΛ. Μὰ πῶς εὐρίσκεισαι ἐλεύθερη! δὲν σὲ ἔχουν καταδικάσει;

ΩΡΑ. Ὅχι. Ἐθεώρησαν, ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ βίου μου οὔτε καλὸν ἔκαμα, οὔτε κακόν, οὔτε ὠφέλησα κανένα, οὔτε ἔβλαψα. Ἦμουν, ὡς εἶπα, μάλιστα τώρα κατὰ τὰ τελευταῖα μου ἔτη, ἓνα εἶδος ζωόφυτον . . . ἓνα εἶδος μαλακίον. Καὶ μ' ἔστειλαν ἐδῶ, ὅπου πηγαίνουν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀθαπτίστων βρεφῶν, εἰς τὸν πρῶτον κύκλον ὅπου περιγράφει ὁ Δάντης . . . Τὸν γνωρίζεις τὸν Δάντην . . . τὸν ἀνέφερες ἐνίοτε εἰς τὰ φύλλα σου

ΣΥΛ. Τὸν Δάντην; . . . Στάσου . . . δὲν ἦτο νομίζω οἰκονομικὸς ἔφορος;

ΩΡΑ. Καυμένη! Νὰ εἶσαι τόσοσιν Σύλλογος καὶ τόσοσιν ἀμαθής!

ΣΥΛ. Ἄς εἶνε. Λέγέ μου τώρα τί θὰ γείνω. Αὐτὸ πρὸ πάντων μ' ἐνδιαφέρει.

ΩΡΑ. Θὰ δικασθῆς καὶ θὰ τιμωρηθῆς ἀναλόγως πρὸς τὰ ἔργα σου.

ΣΥΛ. Ἄν εἶνε ἀναλόγως πρὸς τὰ ἔργα μου, ὑπομονή! Ἄλλ' ἂν εἶνε ἀναλόγως πρὸς τὰ Πάρεργά μου, τότε τὴν ἔχω ἀσχημῆ.

ΩΡΑ. Αὐτὴ ἡ εἰλικρίνειά σου θὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὡς ἐλαφρυντικὴ περίστασις.

ΣΥΛ. Καὶ ποῖοι εἶνε οἱ κριταὶ;

ΩΡΑ. Ὁ Ραδαμανθυσ, ὁ Αἰακὸς καὶ ὁ Μίνως . . .

ΣΥΛ. Ὁ Μίνως; . . . παῦ ἦταν δημοτικὸς σύμβουλος αὐτός μοῦ φαίνεται, πῶς ἦτον ἀντιπολιτευόμενος. Ὄστ; ἔχομεν ἓνα μέσον.

ΩΡΑ. Ἀκόμη συλλογίζεσαι τοὺς πολιτικούς καὶ τὰ μέσα; . . . Ἄφησε τὸν ἀχάριστον κόσμον.

ΣΥΛ. Πῶς! σὺ ὀμιλεῖς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον;

ΩΡΑ. Καὶ διατί ὄχι; Δὲν ἐνθυμεῖσαι πόσον ἀχαρίστως ἐφάνησαν πρὸς ἐμὲ οἱ ἰδιόκοι μου φίλοι καὶ προστάται. Ἀφίνω δὲ ὅπου μὲ ἀπηνήθησαν τσακίς ἀπὸ τοῦ βήματος εἰς τὸ ὕστερον ἠθέλησαν νὰ μὲ κλείσουν, ἐννοεῖς; νὰ μοῦ κλείσουν τοὺς ἀδήλους πόρους καὶ μ' ἔκαμαν ν' αὐτοκτονήσω ἀπὸ πείσμα.

ΣΥΛ. Φασκέλωστα! . . . κ' ἐγὼ τοίγαρις δὲν ἔχω πάθει τὰ ἴδια; Ἀφοῦ εὐρηκαν ἄλλους, οἱ ὅποιοι ἀνέλαβον τὰ ἔργα μου καὶ τὰ πάρεργά μου, μὲ ἄφησαν ν' ἀποθάνω ἀπὸ ἀνέχειαν.

ΩΡΑ. Τί ἐγώισται!

ΣΥΛ. Τί ἀχάριστοι.

ΩΡΑ. Ἄχ! νὰ ἤμποροῦσα νὰ φωνάξω: κάτω ὁ Τρικούπη! Εἰς τὸ εἰδικὸν δικαστήριον ὁ προδότης!

ΣΥΛ. Κ' ἐγὼ ἠθέλα νὰ ἤμπορῶ νὰ βγάλω ἀκόμη ἓνα φύλλον μὲ τὴν ἐπιγραφὴν: Κάτω ὁ Δηλιγιάννης! Κάτω ὁ Λεβίδης! . . .

ΩΡΑ. Ἄχ, νὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκδικηθῶ!

ΣΥΛ. Κ' ἐγὼ πολὺ τὸ ἐπιθυμῶ.

ΩΡΑ. Κάνουμε μιὰ δουλειά, Σύλλογε;

ΣΥΛ. Λέγε, ἀδελφούλα μου.

ΩΡΑ. Νὰ προσπαθήσωμεν νὰ πείσωμεν τὸν Χάρωνα νὰ μὰς ξαναπεράσῃ πάλιν εἰς τὸν κόσμον . . . Ἐκεῖ ν' ἀρχίσωμεν πάλιν νὰ ἐκδιδώμεθα.